

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

Jiný život momentky

**Jonáš Czesaný | Petr Malina
Zbyněk Sedlecký | Pavel Šmíd**

Výstava: **26. 1. - 16. 4. 2017**

Vernisáž: **26. 1. 2017 v 17.00 hod.**

Místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Komenského 10**

Kurátor: **Jaroslav Grodl**, email: grodl@ogv.cz, tel: **567 217 133, 724 307 326**

Čtyři malíři střední generace Jonáš Czesaný, Petr Malina, Zbyněk Sedlecký, Pavel Šmíd využívají ve své umělecké praxi fotografický materiál jako výchozí předlohu. Fotografie jim samozřejmě není závazkem, ani pomůckou ve smyslu demonstrace schopností, vlastní smysl jejich práce leží plně v samotné malbě, v obraze. Fotografie je tu pouhou součástí individuálního tvůrčího procesu, ke kterému autoři došli a docházejí. Výstava si všímá nuancí těchto individuálních přístupů. Dílčí přitakání fotografické iluzi paradoxně funguje jako dekonstrukce zobrazení /zobrazování. Citace konvenčního fotografického jazyka může násobit plasticitu konkrétní senzibility. Navzdory všem figurativním prvkům se jazyk malby ocitá v poloze jakési semi-abstrakce, která spíše než předmět-nost ukazuje stav vědomí.

Jonáš Czesaný (1972) www.jonasczesany.cz

pracuje průběžně na několika motivických okruzích (zastavené figurální scény, architektonické fasády, výseky interiérů a exteriérů, zátiší opuštěných věcí), které postupem času tvoří stále hustěji protkanou pavučinu vzájemných významových vztahů. Zobrazené zde v nenápadných vizuálních permutacích a odchylkách odkazuje k nepřeklenutelným disproporcím mezi třeskutostí reality a útěšlivým, zdánlivě logickým, pojmovým systémem jazyka. Czesaný dovede vnímat realitu v rozmanitých úrovních odstupů nebo pro změnu vcítění, ukazuje rozpornost skutečnosti různorodě vedenými řezy – všímá si například parametrů struktury (fasáda kancelářské budovy, spartakiádní cvičenci, houfující se holuby) či obsahů-objemů (krabička sardinek, harddisk, zrcadlení a průhlednost oken). Pracuje buď přímo v černobílé škále, anebo ve velmi sevřené barevnosti. Využívá jak vlastní fotografie, tak i snímky, které dnes už jsou součástí kolektivní paměti, přičemž mnohdy dává přednost hluchým

záběrům, neurčitým výřezům, či momentům zdánlivě zcela banálním – popisným. Tyto úsporné prostředky mu umožňují akcentovat: jednu specifickou atmosféru, jindy skeptické konstatování, nebo i příměs suchého humoru. Daří se mu tak nepatetickým způsobem odkrývat různé metafyzické aspekty v něčem obvyklém.

Petr Malina (1976) www.artlist.cz/petr-malina-1394/

používá fotoaparát jako skicák, který mu umožňuje zrychlený základní průzkum vymezeného tématu. Shromážděná data následně zhodnocuje a třídí – hledá kondenzovanou podobu motivů a jejich provázanosti. Někdy v akvarelu, jindy variantami, změnou formátu. Zaujme úsporný až minimalistický jazyk malby, soustředěný na vztah barva-valér (prostorové plány a světelně-atmosférické hodnoty). Přirozený odstup fotografického oka i rozvážený princip tvorby mu dovolují propůjčit výsledným obrazům i větší míru autobiografičnosti. Malinu dlouhodobě fascinuje téma pobytu – přítomnosti věcí, jejich jevové provázanosti a plynoucího času. V tomto smyslu míří k obrazové kompaktnosti stojící v kontrastu k dnes převládajícímu „fasetovému“ obrazu. Toto specifické naladění lze charakterizovat opisnou paralelou s japonskými dřevoryty ukijo-e (obrazy plovoucího světa), někdy také bývá interpretováno jako ponor do idyly. Spíše ale jde o přemítání nad možnostmi sdílení zážitků, trávením (volného) času, životním stylem.

Zbyněk Sedlecký (1976) www.zbyneksedlecky.com

jednotlivé obrazové cykly Zbyňka Sedleckého propojuje téma pohybu prostorem (cestování x pracovní prostředí; interiér x exteriér) a jeho mapování deníkovou formou (všechny fotografické předlohy si pořizuje sám). V tomto smyslu ovšem nezdůrazňuje autobiografičnost, ale naopak sleduje běžnou podobu prostředí – univerzální parametry našeho současného časoprostoru. V pohledu usiluje o určitou střízlivost až chladnost, čehož dosahuje soustředěností na celkovost motivu (upřednostňuje kompaktnost světelné atmosféry před drobnokresbou věcí), těkajícím perspektivním rámcem (nadhledy, průhledy), i variantními či záměrně banalizujícími záběry (asociují oko průmyslové kamery). Také v pohledu na člověka udržuje odstup, když jej necharakterizuje klasickým způsobem figura-pozadí, ale vnímá ho jako pouhou součást kontextu – zde autora zajímají rozmanité skupinové konstelace anonymních kolemjdoucích i vysloveně fotografický (nehledaný) pohyb. Malířská forma je odpovídajícím způsobem odlehčená – velkorysě uvažování v barevných plánech; proměnlivý dynamický rukopis charakterizující rozmanitost struktur (práce s malířskými válečky, sprejem, papírovými páskami, vlepováním papírů apod.). Sedleckému slouží malba jako nástroj poznávání světa, když odlišnými prostředky oživuje princip cézannovské analýzy vidění a následné rekonstituce.

Pavel Šmíd (1964) www.smidpavel.cz

většina fotografického materiálu, který umělec využívá, jsou snímky s jasnou historickou či dokumentární referencí, což prozrazuje velkou obeznamenost autora s populární či obecnou vizuální kulturou, spíše menšinově využívá fotografií soukromých. Motivy artikuluje silnou kompozicí jako ikonické či monumentální, zároveň si je plně vědom způsobů, jakými se skrze zobrazení šíří nejrůznější ideologie, či vůbec klamavou samozřejmostí fotografické formy, a v tomto smyslu dovede vybraný motiv zároveň demaskovat, dekonstruovat. Zde staví na paradoxních napětích v koloritu či rukopise (gesto x geometrie, barevná harmonie x disharmonie, úhrnná stavebná malba x rozpuštění kontur v malbě, analýza x destruování forem), v minimálních, nenápadných posunech (zmnožení, zrcadlení) i s maximálními prostředky (barokní obrazový spektakl, koláž vrstev). Šmíd vydráždí vizuální konzumerismus, aby vzápětí nechal sousto uvíznout a donutil diváka se „zakuckat“ absurditou. Tato sofistikovaná obrazová dramaturgie však není nějakou samoučelnou provokací, nýbrž v ní cítíme autorovo naléhavé ptaní se po našich hodnotách a stereotypch, po schopnosti sebereflexe, nadhledu, ale i empatie.